

3. Tretí žalobný dôvod založený na porušení zásady rovnosti zaobchádzania, keďže misia iných úradníkov nachádzajúcich sa v rovnakej situácii ako je situácia žalobkyne bola predĺžená na základe takých istých odôvodnení ako sú odôvodnenia, ktoré žalobkyňa uviedla vo svojej žiadosti o predĺženie o jeden rok. V tomto rámci žalobkyňa takisto uvádza, že došlo k nedodržaniu pozitívnych diskriminačných opatrení stanovených v Služobnom poriadku s cieľom dosiahnutia parity, pričom toto tvrdenie je podporené tým, že nový vedúci zastúpenia vymenovaný namiesto nej je muž.
4. Štvrtý žalobný dôvod založený na porušení zásady kontinuity služby, ktorá je podstatným kritériom rozhodnutia o predĺžení, keďže päť iných osôb takisto odišlo, vrátane vedúceho pre spoluprácu a vedúceho sekcie rozvoja vidieka a potravinovej bezpečnosti, čo sú dva kľúčové posty pre spoluprácu a rozvoj. Žalobkyňa teda tvrdí, že za týchto podmienok predĺženie jej misie o jeden rok ako vedúceho zastúpenia by zabezpečilo kontinuitu služby a vyškolenie budúcich kolegov.

Žaloba podaná 22. mája 2017 – Aldrige a i./Komisia

(Vec T-319/17)

(2017/C 249/49)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobcovia: Adam Aldrige (Scharbeek, Belgicko) a tridsať dva ďalších žalobcov (v zastúpení: S. Rodrigues a A. Tymen, avocats)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobcovia navrhujú, aby Všeobecný súd:

- vyhlásil túto žalobu na prípustnú a dôvodnú,
- v dôsledku toho:
  - zrušil rozhodnutie z 15. júla 2016, ktorým sa zamietá návrh na nové zaradenie zo 16. marca 2016,
  - zrušil rozhodnutie z 13. februára 2017, ktorým bola zamietnutá sťažnosť zo 14. októbra 2016,
  - nariadil náhradu majetkovej a nemajetkovej ujmy žalobcov,
  - zaviazal žalovanú na náhradu trov konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby, žalobcovia uvádzajú štyri žalobné dôvody.

1. Prvý žalobný dôvod založený na námietke nezákonnosti proti rozhodnutiu riaditeľa Európskeho úradu pre boj proti podvodom (ďalej len „OLAF“) zo 16. októbra 2012 vykonať len jednorazové nové zaradenie pre dočasných zamestnancov, ktorí majú zmluvu na dobu neurčitú.

Žalobcovia sa domnievajú, že uvedené rozhodnutie je protiprávne, keďže bolo prijaté v rozpore s článkom 10 ods. 3 a článkom 15 Podmienok zamestnávania ostatných zamestnancov Európskej únie (ďalej len „PZOZ“), v rozpore s hierarchiou noriem, ako aj v rozpore so zásadou ochrany legitímnej dôvery. Teda, rozhodnutia riaditeľa OLAF-u z 15. júla 2016, ktorým bola zamietnutá žiadosť o nové zaradenie zo 16. marca 2016, ako aj z 13. februára 2017, ktorým bola zamietnutá sťažnosť zo 14. októbra 2016 (ďalej len „napadnuté rozhodnutia“) boli prijaté na základe protiprávneho rozhodnutia a mali by byť teda zrušené.

2. Druhý žalobný dôvod založený na porušení zásady riadnej správy vecí verejných, v podstate vzhľadom na to, že nadobudnutie účinnosti nového Služobného poriadku úradníkov Európskej únie z roku 2014 a ustanovení obmedzujúcich perspektívu služobného postupu na vyššie miesta ako AD12 a AST9 nie je platným dôvodom na vylúčenie týchto dočasných agentov z organizovania výkonu nového zaradenia.

3. Tretí žalobný dôvod založený na porušení zásady rovnosti zaobchádzania, keďže napadnuté rozhodnutia sú v rozpore s rozhodnutím Komisie, určeným agentúram Európskej únie, ktoré stanovuje účasť dočasných zamestnancov na výkone nového zaradenia. Takto teda dočasní zamestnanci, ktorí majú zmluvy na dobu neurčitú v Spoločnom výskumnom centre („SVC“) Komisie môžu mať účasť na systéme každoročného nového zaradenia, čo žalobcovia uvádzajú ako príklad rozdielneho zaobchádzania, ktoré nie je odôvodnené.
4. Štvrtý žalobný dôvod založený na porušení zásady proporcionality, najmä preto, že obmedzenie na jedno nové zaradenie za celú kariéru nepredstavuje opatrenie zodpovedajúce cieľu opísanému v rozhodnutí zo 16. októbra 2016, a to zaistiť pokrytie potrieb OLAF-u v oblasti osobitnej odbornosti, ale je naopak skôr takej povahy, že neumožňuje OLAF-u uchovať si svojich dočasných zamestnancov počas dlhého obdobia.

Žaloba podaná 24. mája 2017 – Hautala a i./EFSA

(Vec T-329/17)

(2017/C 249/50)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobcovia: Heidi Hautala (Helsinki, Fínsko), Benedek Jávor (Budapešť, Maďarsko), Michèle Rivasi (Valencia, Francúzsko) a Bart Staes (Antverpy, Belgicko) (v zastúpení: B. Kloostra, advokát)

Žalovaná: Európsky úrad pre bezpečnosť potravín (EFSA)

Návrhy

Žalobcovia navrhujú, aby Všeobecný súd:

- zrušil potvrdzujúce rozhodnutie EFSA zo 14. marca 2017 vydané pod značkou PAD 2017/005 CA, ktorým bolo potvrdené rozhodnutie EFSA z 9. decembra 2016 a zo 7. októbra 2016, vydané pod značkou PAD 2016/034, odmietnuť prístup k väčšine dokumentov vyžadovaných žalobcami, a
- zaviazal EFSA na náhradu trov konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobcovia uvádzajú šesť žalobných dôvodov.

1. Prvý žalobný dôvod založený na tom, že EFSA porušil článok 6 ods. 1 nariadenia č. 1367/2006 ⁽¹⁾ tým, že ho neuplatnil na požadované informácie. V súlade s článkom 6 ods. 1 nariadenia č. 1367/2006 mal EFSA odmietnuť výnimku zo zverejnenia založenú na ochrane „obchodných záujmov danej fyzickej alebo právnickej osoby, vrátane duševného vlastníctva“, stanovenú v článku 4 ods. 2 prvej zarážke nariadenia č. 1049/2001 a neuplatniť túto výnimku na požadované informácie.
2. Druhý žalobný dôvod založený na tom, že EFSA porušil článok 2 ods. 4 a článok 4 ods. 2 prvú zarážku nariadenia č. 1049/2001 ⁽²⁾, ako aj článok 41 nariadenia č. 178/2002 ⁽³⁾ tým, že odmietol zverejniť požadované informácie na ochranu obchodných záujmov vlastníkov štúdií bez preukázania konkrétnej ujmy, ani skutočného rizika ujmy, čím porušil takisto článok 4 ods. 4 písm. d) Aarhuského dohovoru, podľa ktorého výnimku zo zverejnenia možno poskytnúť na ochranu záujmov „dôvernos[t]i obchodnej a priemyselnej informácie, ak je takáto dôvernosť chránená právom s cieľom chrániť oprávnený ekonomický záujem“, pretože v napadnutom rozhodnutí nebol identifikovaný alebo preukázaný žiadny oprávnený ekonomický záujem.
3. Tretí žalobný dôvod založený na tom, že EFSA uplatnil nesprávne článok 63 ods. 2 nariadenia č. 1107/2009 ⁽⁴⁾, pretože toto ustanovenie sa neuplatňuje na požadované informácie a/alebo zverejnenie týchto informácií slúži vyššiemu verejnému záujmu v zmysle článku 63 ods. 2 a/alebo článku 16 nariadenia č. 1107/2009.
4. Štvrtý žalobný dôvod založený na tom, že EFSA porušil článok 4 ods. 2 prvú zarážku nariadenia č. 1049/2001 tým, že neuznal, že zverejnenie štúdií slúži vyššiemu verejnému záujmu a poprel, že žalobcovia preukázali existenciu vyššieho verejného záujmu na zverejnení štúdií.